

SOÓS EDIT*

Az Európai Közigazgatási Térség és az Európai Közpolitikai Térség kapcsolatának fejlődése

I. Bevezetés

Az Európai Unió által kialakított gazdasági-pénzügyi és politikai unió, a belső államhatárok nélküli európai térség fejlődése a tagállamok közpolitikai rendszereinek és a nemzeti közigazgatási rendszerek közeledését eredményezte az elmúlt évtizedek során.

Az Európai Unióban a kormányzás és a közigazgatás különböző szintjei szoros összefüggésbe kerülnek egymással és az európai folyamatokkal. Az európai integráció során nemcsak a közpolitikai terek fonódnak össze, hanem a jogi és közigazgatási rendszerek is összekapcsolódnak, amely a tagállami közigazgatások európaizálását segíti elő.

A tagállamok közötti közigazgatási együttműködés hozzáadott értéket képvisel az Európai Közigazgatási Térségben, amely fejlődésében kiemelt szerepet töltenek be 2006 óta az európai területi együttműködési csoportosulások (EGTC). Az európai helyi és területi hatóságok közötti határokon átvelő együttműködés jelentős politikai és jogi elismerést kapott a 2007-2013-as költségvetési időszakban.

II. Az Európai Közpolitikai Térség

Az Európai Unió, illetve annak intézményrendszere nincs közvetlen befolyással a tagállamok közigazgatására, ugyanakkor jelentős mértékben fejleszti a kormányzást a különböző tagállamokban. Az európai integráció magával hozza a tagállamok kormányzati rendszereinek intézményi harmonizációját, különösen funkcionális és értékorientációs szempontból.

Az európai közigazgatás politikatudományi nézőpontból az intézményi működés hatásfoka szempontjából értelmezhető. Az európai „jó kormányzás” folyamatai befolyásolják a tagállami belpolitikát, a közösségi közpolitikai döntések beépülnek a tagállami szabályozásba. A 2001. évi európai kormányzásról szóló fehér könyvében¹ az Európai Bizottság elindította a kormányzás reformjának folyamatát, és meghatározta a „jó kormányzás” öt alapelvét: nyitottság, részvétel, felelősség, hatékonyság és összhang. Az európai

---

* egyetemi docens, SZTE ÁJK Politológiai Tanszék

¹ European governance - A White Paper COM (2001) 428 final OJ C 287 12 October 2001.

„jó kormányzás” mindazon szabályokra, eljárásokra vonatkozik, amelyek befolyásolják az európai szintű hatalomgyakorlást.

Az európai kormányzás reformjával az integráció folyamata kettős irányúvá vált. Egyrészt a tagállamok közigazgatási rendszere és társadalmi szférája fogadja be az uniós közpolitikákat, másrészt a tagállamok politikai rendszere kapcsolódik az EU politikai rendszeréhez. Az EUSZ 4. cikk (2) bekezdése szerint „Az Unió tiszteletben tartja a tagállamoknak a Szerződések előtti egyenlőségét, valamint nemzeti identitását, amely elválaszthatatlan része azok alapvető politikai és alkotmányos berendezkedésének, ideértve a regionális és helyi önkormányzatokat is.” Az önkormányzatiság elvének érvényesítése területi és helyi szinteken „alulról felfelé irányuló” folyamat keretében jelenti a nemzeti és szubnacionális kormányzás adaptálását az európai politikákba.²

Az európai politikák, és különösen a kohéziós politika elindították a kormányzás átalakításának folyamatát: egy gyakran centralizált, mégis a (földrajzi vagy akár ágazati) megosztottsággal jellemezhető rendszertől a kormányzás egy olyan rendszer felé halad, amely több szinten is egyre inkább integrált.

A tagállami és szubnacionális kormányzás beolvadása az európai integrációba a hatáskörök és a felelősség megosztását jelenti a kormányzás különböző szintjein. Tiszteletben tartva az egyes tagállamok intézményi kereteit, a hatáskörök megosztását és a szubszidiaritás elvét, az európai intézmények ösztönözhetik a jobbítási folyamatot a kormányzás minden szintjén, legyen az közösségi, nemzeti, regionális vagy helyi.³

A többszintű „jó kormányzás” feltételeit maguk a tagállamok hordozzák. A többszintű kormányzás jelentőségét az EU állam-, illetve kormányfői a 2007. március 25-i Berlini Nyilatkozatban ismerték el. „Számos olyan cél van, amelyet külön-külön nem, csak közösen érhetünk el. A megoldandó feladatok megoszlanak az Európai Unió, a tagállamok, valamint regionális és helyi önkormányzataik között.”⁴

A Berlini Nyilatkozat rámutat a kormányzás jelentőségére, különösen közösségi szinten és a regionális és helyi önkormányzatokkal való együttműködésben. Az Európai Unióban napjainkban közel 95 000 területi közösség rendelkezik jelentős hatáskörökkel olyan kulcsfontosságú ágazatokban, mint az oktatás, a környezetvédelem, a gazdaságfejlesztés, a területrendezés, a közlekedés, a közszolgáltatások vagy a szociálpolitika, és felelős a közösségi politika és jogszabályok közel 70%-ának a végrehajtásáért.

A Régiók Bizottsága értelmezésében a „jó kormányzás” a többszintű kormányzás feltételeinek a megteremtését jelentette. A többszintű kormányzást az Unió, a tagállamok, valamint a regionális és helyi önkormányzatok partnerségen alapuló összehangolt cselekvéseként fogja fel, amelynek célja az Európai Unió politikáinak kidolgozása és végrehajtása. Ez a különböző érintett hatalmi szintek megosztott felelősségét vonja maga után, valamint a demokratikus legitimitás valamennyi forrására és a különböző bevont szereplők reprezentativitására támaszkodik. A többszintű kormányzási rendszer egyen-

² OLSEN, JOHAN P.: *The Many Faces of Europeanization*. Journal of Common Market Studies 2002/5. 924. p.

³ Jelentés a nemzeti és regionális szintű kormányzásról és partnerségről, valamint a regionális politika terén projektek megalapozásáról. (2008/2064(INI)) Regionális Fejlesztési Bizottság Előadó: Jean Marie Beaupuy, A6-0356/2008 2008. szeptember 18.

⁴ Nyilatkozat a Római Szerződések aláírásának 50. évfordulója alkalmából. Berlin, 2007. március 25.

súlyt teremt az Európai Unióban az egység és sokféleség, valamint a központi koordináció és a helyi autonómiák között. A különböző érintett hatalmi szintek megosztott felelősségének elismerésével lehet elérni, hogy az egyes kormányzási szintek együttesen vegyenek részt a közösségi politikák és jogszabályok megfogalmazásában.⁵

III. Az Európai Közigazgatási Térség

Az unió szintjéről „felülről lefelé irányuló” és a szubnacionális szintek felől „alulról felfelé” irányuló folyamatok együttes hatásának eredményeként kialakulóban van a közös európai értékeken és elveken nyugvó európai közigazgatás, mely a tagállami és az uniós közigazgatási rendszerek együttműködéseként értelmezhető.

Az EU tagállamai közigazgatási berendezkedésének működésére hatással van az uniós joganyag. Az EUMSZ 4. cikke (3) bekezdése szerint „Az Unió és a tagállamok a lojális együttműködés elvének megfelelően kölcsönösen tiszteletben tartják és segítik egymást a Szerződésekből eredő feladatok végrehajtásában.”⁶ A Lisszaboni Szerződés hatályba lépésével tovább erősödött az uniós jog tagállami közigazgatást meghatározó ereje.

Az EUMSZ 197. cikk (1) bekezdése kiemeli, hogy „Az uniós jog tagállamok általi eredményes végrehajtását – ami az Unió megfelelő működése szempontjából elengedhetetlen – közös érdekű ügynek kell tekinteni.”⁷

Abból adódóan, hogy az Európai Unió jogalkotása a végrehajtás során a tagállamok államszervezetére támaszkodik, az államszervezet valamennyi szintjén a közigazgatás szerepének erősödését eredményezte a végrehajtás és a jogalkalmazás során.

Az EUMSZ 4. cikk (1) bekezdése egyértelművé tette a hatáskörök megosztását az Unió és a tagállamok között.⁸ Minden olyan hatáskör, amelyet a Szerződések nem ruháztak az Unióra, a tagállamoknál marad. A tagállamokban az uniós jog végrehajtására vonatkozó kötelezettségeik teljesítése során a decentralizáció elvének érvényesítése a hatáskörök megosztását eredményezi a tagállamok közigazgatási rendszerében a kormányzás különböző szintjein a központi, a területi és a helyi közigazgatási szervek között.

Az uniós hatáskörök gyakorlására a szubszidiaritás és arányosság elvei az irányadók. Az Unió intézményei a szubszidiaritás elvét az EUMSZ-hoz csatolt, a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben meghatározottak szerint alkalmazzák.⁹

⁵ A Régiók Bizottsága többszintű kormányzásról szóló Fehér Könyve. CONST-IV-020. 80. plenáris ülés. CdR 89/2009 final, 2009.06.17–18. 7. p.

⁶ Az Európai Unióról szóló Szerződés és az Európai Unió működéséről szóló Szerződés egységes szerkezetbe foglalt változata. 4. cikk (3) bekezdés Az Európai Unió Hivatalos Lapja C 326 2012. október 26.

⁷ EUMSZ 197. cikk (2) bekezdés.

⁸ Az Unió és a tagállamok között megosztott hatáskörök a következő fő területeken alkalmazandók: gazdasági, társadalmi és területi kohézió, belső piac, a szociálpolitikának meghatározott vonatkozásai, mezőgazdaság és halászat (kivéve a tengeri biológiai erőforrások megőrzését), környezetvédelem, fogyasztóvédelem, közlekedés, transzeurópai hálózatok, energiaügy, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség, a közegészségügy.

⁹ Az Európai Unióról szóló Szerződés és az Európai Unió működéséről szóló Szerződés egységes szerkezetbe foglalt változata. (2.) Jegyzőkönyv a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról. Az Európai Unió Hivatalos Lapja C 326 2012. október 26.

A szubszidiaritás elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a megtenni szándékozott intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedések terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén hatékonyabban megvalósíthatók.¹⁰

A decentralizáció, a szubszidiaritás és arányosság elvének érvényesülése egy megbízható és kiszámítható, nyitott, átlátható és elszámoltatható közigazgatás kialakításával valósítható meg a tagállamokban a közigazgatás stabilitása, hatékonysága és eredményessége mellett.¹¹

Mindezek ellenére továbbra sem működik egy egységes „európai” közigazgatási modell. Minden EU tagállamnak sajátos ismérvekkel jellemezhető nemzeti közigazgatása van. Mindegyik tagállam igazgatási rendszerére érvényes az uniós jog végrehajtási és érvényesítési kötelezettsége.¹² Az Európai jognak a tagállamok jogi és közigazgatási struktúráira gyakorolt hatása következtében a tagállami struktúrák közelednek egymáshoz, ennél fogva az európaizáció folyamata a nemzeti közigazgatási rendszerek konvergenciáját eredményezi.

Az Európai Unió közigazgatásának, amely valamennyi nemzeti közigazgatási modell sajátos jegyeit magán viseli,¹³ alapvető funkciója az Unió tagállamaiban működő nemzeti közigazgatási rendszerekhez hasonlóan végrehajtó jellegű funkció.

Az Európai Közigazgatási Térség, figyelemmel az Alapító Szerződésben foglaltakra, különösen a szubszidiaritás elvének érvényesítésére, átfogja a közösségi szintű közigazgatási szervek, különösen a Tanács, az Európai Bizottság, valamint a nemzeti közigazgatási szervek tevékenységét. Az uniós jog vonatkozó rendelkezései alapján az elérhető célok hatékony megvalósítása érdekében ezek a szervek funkcionálisan együttműködve cselekszenek a közösségi és a harmonizált tagállami jog végrehajtásának biztosítása érdekében.¹⁴

Az Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztás szabályai mellett lényegesek az Unió és a tagállamok közötti (köz)igazgatási együttműködésre vonatkozó rendelkezések. Az igazgatási együttműködés részletes szabályait az EUMSZ 197. cikke rögzíti. A szabályozás lényege annak kimondása, hogy az uniós jog tagállamok általi eredményes végrehajtása közös érdekű ügy, ezért az Unió támogatja a tagállamok azon erőfeszítéseit, amelyek az uniós jog végrehajtásához szükséges igazgatási kapacitások javítására irányulnak. A területi és helyi közigazgatási és irányítási kapacitások fejlesztésében jelentős szerepet töltenek be az európai területi együttműködési csoportosulások (továbbiakban: EGTC) hálózatai.

¹⁰ EUMSZ 5. cikk (3) bekezdés.

¹¹ OECD/SIGMA/PUMA: European Principles for Public Administration. SIGMA Papers No. 27. OECD Publishing, 1999. 8–13. p.

¹² TORMA ANDRÁS: *Hét tézis az EU és a tagállamok közigazgatása közötti kapcsolatáról*. Sectio Juridica et Politica Miskolc, Tomus XXIX/2. (2011) 319. p.

¹³ KÁRPÁTI ORSOLYA: *Az európai közigazgatási tér kialakulása (I. rész)*. Sectio Juridica et Politica Miskolc, Tomus XXIX/1. (2011) 231. p.

¹⁴ FICZERE LAJOS: *Európai közigazgatás – nemzeti közigazgatás*. 3. p. Forrás: <https://ficzerelajos.files.wordpress.com/2010/01/ficzere-lajos-ta.pdf>

IV. Az EGTC szerepe az Európai Közigazgatási Térség fejlődésében

Az Európai Közigazgatási Térség fejlődése vertikális és horizontális dimenzióval rendelkező dinamikus folyamat. Az európai államok nemzeti közigazgatási rendszerei folyamatosan alkalmazkodnak az uniós tagságból fakadó követelményekhez, ugyanakkor a Szerződések és a változó uniós joganyag hatására az Európai Unió is folyamatos átalakulásban van.

Az Európai Unió egyre nagyobb hangsúlyt helyez a közös európai értékekre és elvekre épülő Egységes Európai Közigazgatási Térség továbbfejlesztéséhez kapcsolódó intézményi keretek megerősítésére, a partnerségekre épülő horizontális együttműködésekre, amelynek keretei között ki kell emelni a helyi és regionális hatóságok kapcsolatainak erősítését. Az Európai Közigazgatási Térség horizontális dimenziója magába foglalja a területi és helyi (interregionális, transznacionális és határ menti) együttműködések hálózatosodását, a különböző közpolitikai területek közötti kapcsolatokat erősítését.

Az európai közigazgatás feladatait illetően az uniós támogatások rendszerének igazgatásával összefüggő feladatkör az EU regionális politikájának keretében a 2007-2013 közötti programozási időszakra kínált elsőként megoldást a határon átnyúló együttműködések jogi státuszának rendezésére. *„Az európai területi együttműködés célkitűzés olyan, szárazföldi vagy tengeri határral rendelkező régiókra, transznacionális együttműködésre alkalmas térségekre vonatkozik, amelyeket az integrált területi fejlődés, az interregionális együttműködés és tapasztalatcsere támogatását előmozdító intézkedésekre tekintettel állapítottak meg.”*¹⁵ A kohéziós politika európai területi együttműködésre vonatkozó célkitűzésével összefüggésben kiemelendő az Európai Parlament és a Tanács 2006. július 5-i 1082/2006/EK rendelete az európai területi együttműködési csoportosulásokról. A jelenleg hatályos rendelkezéseket az 1302/2013/EU rendelet tartalmazza.¹⁶

A tagállamok közigazgatási struktúrái jelentős mértékben meghatározzák a határon átnyúló együttműködések kialakításának lehetőségeit és a szereplők mozgásterét. A tagállamok jogi és közigazgatási rendszereinek különbözősége, az együttműködő közigazgatási egységek döntési hatásköreiben, erőforrásaiban és jogköreiben jelentkező eltérések komoly nehézséget jelentettek mind a tagállamok, mind azok regionális és helyi hatóságai közötti együttműködésre.

A közösségi jog hatálya alá tartozó EGTC rendelet olyan új jogi formát teremtett, ami megoldást nyújt a határon átnyúló együttműködések egységesítésének kérdésére. Az európai területi együttműködési csoportosulás (EGTC) az első célzottan a határ menti együttműködések szabályozására létrehozott, jogi személyiséggel bíró közösségi jogi eszköz, ami az egységes intézményi struktúra létrehozását segíti elő a határtérségekben, feloldja a helyi és területi hatóságok eltérő státuszából és az eltérő feladat- és hatáskörök létéből eredő nehézségeket.

¹⁵ A Tanács 1083/2006/EK rendelete (2006. július 11.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről. (19) bekezdés Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 210 2006.7.31.

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1302/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az európai területi együttműködési csoportosulásokról szóló 1082/2006/EK rendeletnek a csoportosulások létrehozásának és működésének egyértelművé tétele, egyszerűsítése és javítása tekintetében történő módosításáról. Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 347 2013. december 20.

Az EU jog hatálya alá tartozó rendelet a tagállami joggal szemben elsőbbséget élvez, közvetlenül hatályosul, és közvetlenül alkalmazandó az EU valamennyi tagállamában, így ha a szubnacionális szintek vonatkozásában tartalmaz rendelkezéseket, akkor abba az állami szint nem szólhat bele, nem alkothat azzal ellentétes normát.

Az új jogi eszköz lehetővé teszi a központi államigazgatásokkal és a kormányokkal szemben nagyfokú önállóságot biztosító együttműködést, amelyen belül saját jogintézmény keretében alakíthatják szomszédsági kapcsolataikat, alapíthatnak közös intézményeket.

Az EGTC lehetőséget teremt a többszintű együttműködésre, az eltérő közigazgatási szinteket (vertikális dimenzió) képviselő szereplők (horizontális dimenzió) közötti együttműködés kialakítására. Tagjai lehetnek a tagállamok, regionális hatóságok, helyi hatóságok. Tag lehet maga az állam, a nemzeti hatóság, valamint bizonyos közjogi intézmények.

Az EGTC rendelet figyelembe veszi a szubszidiaritás és az arányosság elvét, úgy alakítja a szabályozási kereteket, hogy közben tiszteletben tartja valamennyi tagállam alkotmányos rendjét. A többszintű jogi szabályozás keretében a tagállamokra bízva a nemzeti végrehajtási szabályok megalkotását, hogy minden együttműködés esetében a tagállami jogrendhez leginkább igazodó, lehető leghatékonyabb intézményi struktúrával rendelkező EGTC jöhessen létre. A rendelet és a törvény rendelkezéseit a csoportosulások egyezménye és alapszabálya egészíti ki, amely megállapítja a feladat- és hatásköröket.

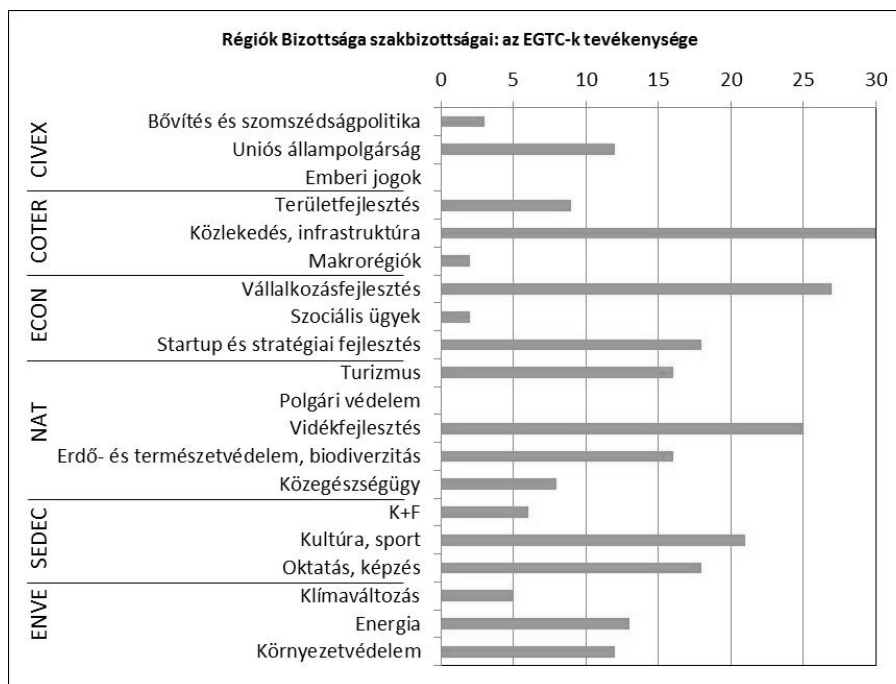
Az EGTC olyan jogi személyiséggel rendelkező intézményi forma, amely a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik, így saját költségvetéssel rendelkezik, ingó és ingatlan vagyont szerezhethet, vagy azzal rendelkezhet, személyzetet foglalkoztathat, valamint bíróság előtt eljárhat.

Az EGTC együttműködési platformot jelent a programok és projektek előkészítéséhez, végrehajtásához, a határ menti folyamatok koordinációjához, amelyre a közös struktúra nyújt lehetőségeket. A jogi személyiség révén az EGTC partnerek együttesen jogosultak pályázni minden uniós és nemzeti forrásra, hogy megvalósíthassák a határon átnyúló elképzeléseiket. A strukturális alapok és más uniós források által finanszírozott programok, projektek megvalósítását tagállami források és saját vagyon felhasználásával segítik elő.

A csoportosulások célrendszere, szakpolitikai területe széleskörű, kiválóan alkalmazható különféle ágazatokban az egészségügytől a polgári védelemig, a gazdaságfejlesztéstől a természeti erőforrások védelméig, valamint a közlekedés, az infrastruktúra, a turizmusfejlesztés területén. A szociális kohéziót erősítő intézkedések az oktatás, képzés, szakképzés, egészségügy és a kultúra vagy a kutatási és innovációs politika terén szerveződtek. Az eszköz alkalmazása ugyanakkor még nehézkes néhány területen: közbiztonság, rendőrségi együttműködés, határ menti igazságügyi kooperáció, kisebbségvédelmi együttműködés, sürgősségi ellátás a határ közelében, munkaerő-piaci együttműködés a foglalkoztatás ösztönzésére.

A csoportosulásban a partnerségek révén erősödik a határtérség integrációja a többszintű kooperáció révén, az eltérő közigazgatási szintek és különböző kompetenciával rendelkező partnerek közötti együttműködés alkalmazásával.¹⁷

¹⁷ Pl. ZASNET EGTC (2010) települések, regionális hatóságok és provinciák együttműködése a spanyol-portugál határon; Hospital de Cerdanya EGTC (2010) a nemzeti (katalán és francia egészségügyi minisztérium), regionális és helyi hatóságok együttműködése.

Forrás: Metis GmbH: EGTC adatbázis, 2014. 7. p.

V. Záró gondolatok

Az EGTC-hálózat a közigazgatási szintek összekapcsolását, és ezzel a „határok nélküli Európa” koncepció erősítését segíti elő. A szubnacionális szintek térnyerése szervesen összekapcsolódik a demokratikus részvételi formákkal és a hatékony kormányzás eszméjével. A kormányzás különböző szintjei szoros összefüggésbe kerülnek egymással és az európai folyamatokkal, valamint a jogi és közigazgatási rendszerek is összekapcsolódnak. A vertikális európaizálódás kiteljesedése mellett előtérbe kerül a horizontális európaizálódás, amelyben a közigazgatási szintek azonos érdekű szereplői intenzív és változatos formában, nemzeti határokon átívelő kapcsolatokba lépnek egymással.

Az európai integráció egyrészt intézményi igazodást, másrészt az adminisztratív kultúrák és modellek közeledését eredményezte a nemzeti közigazgatási struktúrákban. A gazdasági-pénzügyi és politikai integrációt követnie kell egyfajta közigazgatási integrációnak, a tagállami közigazgatási rendszerek jelenleginél sokkal erőteljesebb egységesülésének.

A határon átnyúló együttműködési programok eredményei és a szakpolitika alkotási tapasztalatok azt mutatják, hogy egyre nagyobb szükség van a stratégiai, területi szemléletű, integrált megközelítésen alapuló kooperációk támogatására, a partnerségi kapcsolatok minőségi fejlesztésére.

A többszintű kormányzás fejlődése sok vonatkozásban nem valósulhat meg az Európai Közigazgatási Térség fejlődése nélkül. A közhatalmat gyakorló EGTC-k új szereplői az Európai Közigazgatási Térségnek. A kialakuló jellegzetes EGTC-hálózat az Európai Közigazgatási Térség hozzáadott értéket jelent.

A szisztematikus koordináció és együttműködés a közigazgatási rendszerek között az európai közigazgatás valamennyi szintjén a közigazgatási rendszerek közötti konvergenciát eredményezi. Az Unió és a tagállamok nemzeti közigazgatásai közötti bonyolult kapcsolatrendszer következtében a közpolitikai döntések egyre inkább az uniós intézmények, a nemzeti közigazgatási rendszerek, valamint a területi és helyi közigazgatási szintek többszintű interakcióinak eredményei.¹⁸

Megőrizve sajátos nemzeti jellegzetességeiket a tagállamok közigazgatási berendezkedései a közös „európai” jellemzők kialakításával hozzájárulnak az egységes európai közigazgatás kiteljesedéséhez.

EDIT SOÓS

THE DEVELOPMENT OF A EUROPEAN PUBLIC SPACE AND EUROPEAN ADMINISTRATIVE SPACE

(Summary)

The paper examines the development of a European Public Space and European Administrative Space in the European Union, paying special attention to relations and interactions between the different administrative levels of government: European, national, regional and local. European Administrative Space is a term which has become is often used to describe the coordinated implementation of EU law and Europeanization of national administrative systems.

The emerging European Administrative Space denotes that public administrations of EU member states operate and are managed on the basis of common European principles, rules and regulations. A development towards a European Administrative Space understood as convergence of national public administrations.

The study seeks to draw an overview whether the European Union provided a stable, institutional framework for the application of a new, non-national state space concept. May EGTCs facilitate structuring the European Administrative Space?

---

¹⁸ EDOARDO ONGARO: *The Committee of the Regions' White Paper on Multi-Level Governance. 1. p.* Forrás: <http://cor.europa.eu/en/activities/governance/documents/379693ea-a8e1-4558-bcb1-80691b20bf64.pdf>